

Tek Zerresi Dahi Yetmez mi Umudun

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Aralık 2024

Rüyaların kirli kılıfında saklı iken hazan
Metruk heceler de gölgesinde kutlanırken ahir zaman
Hicvi ruhun
Ritmi tutkunun
Tutulan nutkun solgun ferinde saklı izdiham

Söz öbekleri
Ve kara ruhların pekişen öfkesi
Azadesi göğün
Azığı ömrün
Küfesinde hidayet taşıyan gönlün
Tuttuğu altın olacaksa eğer ki sevginin

Meylettiğim hüznün ertesi
Neşrinde göğün belki de kuruyan çölün kır bahçesi
Sözüm ona
Çözüm ola
Renklerin izdihamında sönen aydınlığın
Ve kırık yüreklerin
Dehlizinde saklı ansızın
Doğacakmışçasına güneş ve ayın
Pişekâr sitemlerin değil
Pişkince sarf edilen yalanların
Hele ki o metruk hazine
Bir ganimet babında saklı her hece

İthafın ve isyanın ve inhisarında sökün eden geceye
Değil mi sırtını döndü beti benzi sararmış nükte
Şimdinin muradı
Yarınların izdihamı
Sözcüklerin neşrinde şairin yazmaya durduğu
Fermanı
Ve işte tek solukta
Ve işte o kayıp olukta
Ve işte zemheriden firar edecek delişmen rüzgâra

Bir çalım atacaksa eğer ki her mısra

Yanık kelamın

Yanlı hezeyanın

Yâdında saklı ölgün nidaların

Derdest olmuşken kabrin kara teni

Toprağın içine çağırın sesi

Ve de beşerin akıbeti

Öncesiz iken zaman

Yarinsız iken sönen hazan

Yüzükoyun serpilene tohum misali yeşeren

Gözün

Yaşaran göğün

Ve işte masumiyetin haklı intikamı

Bam teline basılması

Güzergâhın da arka bahçesi

Açılması çiçek

Alnından öpülesi felek

Bir hatıra babında acıyan yürek

Açmazın da fedai seyyahı

Düşlerden toplanası öbek öbek

Esir düşen günce

Eşkıya misali örseleyen zalim ve öfke

Öncesi bir gizem

Sonrası bir fetva

Anda saklı ruhun tapılması aşkın fitratı

Ve işte yere çöreklenen gök ve gece

Yoklardan bir buket

Varlardan ibaret

Olsaydı keşke o tek karşı durulmaz gerçek

Sonsuzluğun muadiliymişçesine

Yana yakıla seven şair ve ruhunu kutsayan her hece

Hecelendiği kadar aşk

Harbi sıfatlarla örülü bir telaş

Yâdın ve de yokluğun
Ve yağın yağmurun
Tek zerresi dahi yetmez mi umudun
Ve işte yerleşik acıların verilmişken son muhtırası